

விஷ்ணு பார்வ

36

விஷ்ணு பார்வ

விஷ்ணு பார்வ

பள்ளி சாரா வயது வந்தோர் கல்வி
ஒரு துணை நூல்

வில்லுப் பாட்டு

வேள் பாளி

S. கேசவ ராமசாமித் தேவர்

செல்வி பதிப்பகம்

காரைக்குடி—623 001

செல்வி - 30

முதற்பதிப்பு - மே 1961

இரண்டாம் பதிப்பு - செப்டம்பர் 1963

மூன்றாம் பதிப்பு - பிப்ரவரி 1989

உரிமை பதிவு

Title : VEL PAARI

Author : S. Kesavaramasami Thevar

Language : Tamil

விலை ரூ. 3-00

காக்கிளடன் அச்சகம் சென்னை - 1

முன்னுரை

செத்தமிழ்ப் பாண்டிவள நாட்டில் பண்டைக் காலந்தொட்டுப் பழக்கத்திலிருந்து வருவது வில்லிசை. அந்நிலாட்டும் பழங்கதையை இசைப் பாடல்களில் அமைத்து, வில்லை முதன்மையாகக் கொண்ட சில இசைக் கருவிகளுடன் பாடப்படுவது வில்லிப் பாட்டு.

நான் பணியாற்றிவரும் இந்நகரத்திலுள்ள தேசிய வாலிப தேசப்பயிற்ச சாலைக் குழுவினர், ஏதேனும் ஒருகதையை வில்லிசையிலமைத்துத்தர வேண்டுமென்று என்னை வேண்டிக் கொண்டனர். அதற்கிசைந்து பாரி கதையை வில்லிசையாக அமைத்துக் கொடுத்தேன். அவர்கள் இல்லுந் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலில் இதனை முதன் முதலாக ஆரங்கேற்றினர். பின்னர் மீனாட்சிபுரம்மன் கோவிலிலும் இது ஆரங்கேற்றப்பட்டது. கேட்ட பலரும் பாராட்டினர். இக்கதை மக்களது உள்ளத்தில் நாட்டுப்பற்றையும் நல்லியல்புகளையும் பதியவைக்கும் என்பது எனது துணிவு.

என்னால் எழுதப்பட்ட இத்தப் பாரி கதை வில்லிசையைப் புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த காரைக்குடி செல்வி பதிப்பகத்தாருக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

யதீப்புரை

பழங்காலந்தொட்டுப் பழக்கத்தில் இருந்து வருவது விலிழப்பாட்டு. பவனிதமான இசைக் கருவிகளுடன் ஒருவர் கதை சொல்லிப் பாட, பவர் பின்பாட்டுப் பாடுவார்கள்.

நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும் பழங்கதைகள் உரை நடைபுடன் இசைப் பாடல் களும் கனந்து பாடுவது விலிழப்பாட்டின் முறையாகும்.

கற்றோரும் மற்றோரும் ஆர்வமுடன் கேட்டு மகிழ்வதுடன் நாட்டுப் பற்றும் நீதிநெறியுடன் நல்ல பழக்க வழக்கங்களும் உடையவர்களாகத் திழ்வதற்கு வழிகாட்டியாகவும் அமைவது விலிழப்பாட்டு.

இந்த வரிசையில் 'வேள் பாரி' கதை விலிழப்பாட்டாக வெளிவந்துள்ளது.

பள்ளி மாணவ மாணவியரும், பள்ளி சாரா வயது வந்தோர் கல்வி பசிக்கலோரும் ஆசையுடன் இதனைப் பாடுவார்கள் ; மக்களிடம் பரப்புவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஏனென்றால் இந்நூல் இரண்டு பதிப்புகள் வெளிவந்து மக்களிடையே ஆவலை ஊட்டியுள்ளது. ஆகவே மீண்டும் முன்னாம் பதிப்பாக இந்நூலை வெளியிடுவதில் மகிழ்வடைகிறோம். பயன்பெறுக !

காரைக்குடி

28-12-85

வீர. சிவராசன்

செல்வி பதிப்பகம்

வில்லியம் பாட்டு

வேள் பாரி

காப்பு

பச்சை மயில் வாகனனே பார்ப்பாக்குங் காவலனே
இச்சைகிறை வேறாருள் எப்போதுஞ் செய்பவனே
சத்தத் தமிழ்ப்பாரி தன்கதையைப் பாடுதற்கே
உத்தன் பதம் பணிர்து உற்ற துணை வேண்டுகிறேன்.
வாக்கு நலமுதலாம் வளம் பெருக வேண்டுகிறேன்
காக்கும் உனதடியே காப்பாகப் போற்றுகிறேன்.

அனவயடக்கம்

பாட்டு (இசை வேறு)

வக்திருக்கும் பெரியோர்களே—உங்கள்
மறபடியைப் போற்றுகிறேன்
வமந்தர்போல மதித்திடீர்—குற்றம்
வாய்க்கக் கண்டால் பொறுத்தருள்வீர்.

1. வரலாற்றுத் திரம்

உரை நடை : புலவர்களால் புகழ்ந்து போற்றப்படுவது
பாண்டிவள நாடு ;
அத்தகைய

பாட்டு (இசை வேறு)

தென்பாண்டி நாட்டினிலே சீராரும் பறம்புமலை
இந்நாள் பிரான்மனைபென் நெல்லோரும் சொல்லுகிறாள்

திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் தெக்கரூர் ஓரத்தினே
 இருக்கின்ற சிறுமலையே எங்களது பாரிமலை !
 தேனாறு பாய்ந்திடுமாம் செழிப்பான மாமலையாம்
 கோனாக மங்கைநாதர் குடியிருக்கும் பறம்புமலை !

உரை நடை : அந்த மலையிலே இரண்டாவது நூற்
 றாண்டின் முற்பகுதியிலே, அதாவது

பாட்டு (இசை வேறு)

ஆவிரத்து என்னூறு ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தே
 வேயிருந்த பறம்புமலை மேன்மையற்று விளங்கியதாம்
 பறம்புமலை மேலிருந்த பழம்பதியாம் பறம்பை எனும்
 அதம்பயிலும் ஊரிருந்தே ஆண்டு வந்தாள் பாரி மன்னன்

உரை நடை : அறத்தையே அரணாகவுடைய பறம்பை
 நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அர
 சரண்ட பாரி மன்னன்,

பாட்டு

இன்றறத்தைக் கடைப்பிடித்தே இன்பமுள்ள
 மனைவியுடன்
 நன்றறங்கள் செய்துவன நாடானும் போதினிலே
 அங்ககவையார் என்னுமொரு ஆணங்கைப்பெற்
 றெடுத்தான்
 சங்ககவையார் என்னுமொரு தையறையும் பெற்றெடுத்த
 தான்
 பொன்னும் புனைமகளும் பூணுங் கொடை வளனும்
 இன்னும் பல நலனும் எய்தி இருத்தனனாம்

2. தேர் முல்லைக்கீர்த திறம்

உரை நடை : முந்நூறு ஊர்களுக்குத் தலைவனாகிய பாரிவேந்தன் ஓர் நாள் காட்டுவளங் காண விரும்பிப் புரவிகள் பூட்டப்பெற்ற பொற்றேரில் ஏறிச் சென்றான்.

(பாட்டு (இசை வேறு)

மாமரம் வாழை பலா மரமும்-எங்கும்
மணக்குஞ் சண்பகம் பாழிரியும்
பூமலி படகம் மாதவி சந்தனம்
புன்னை இருவாட்சிச் சோலை கண்டு
மானினம் ஆனினம் ஆடு முயல்-எரு
மைநரி வாசப்புலுகு பூனை
வாளரம் வேங்கை வயப்புவி யானைகள்
மற்றும் பலவகைக் காள் நிலங்கும்
காடை கவுதாரி நாகன வாப்புள்ளும்
காட்டுப் புறாவகை கானக் கோழி
ஆடும் மயில் குயில் ஆந்தை சிட்டு மைனா
அஞ்சொ திவிகள் பலவுங்கண்டு

உரை நடை : பாரி மன்னன் காட்டின் ஊடே மேலும்
மேலும் போய்க்கொண்டிருந்தான்.
அவன் அவ்வாறு போய்க்கொண்டிருந்த
பாதையிலே

(பாட்டு (இசை வேறு)

சில்மென்றுங் காற்றி லைசந்தகைந்து
சின்னக் கைநீட்டி யழைப்பதுபோல்
முல்லைக் கொடிபொன்று மேலெறுந்து
மெல்ல மெல்ல அசைத்தாடியதே !

பத்திப் படர என் பக்கத்திலே
 பட்டமரங்கூட இல்லை ஐயா !
 வெற்றிக் கொடி கொண்ட வேன்பாரி
 வேதனை தீர்த்திட வேண்டுமாயா !
 இன்பத் தமிழ்க்கவை கண்டவனே
 என்னுயர் போக்குவ துன்கடமை
 துன்பக் தவிர்த்தருள் என்பதுபோல்
 துவண்டு துவண்டு ஆடியதே !

உரை நடை : அதைக்கண்ட அரசன் மிகுந்த இரக்
 கம் கொண்டான். ஓரறிவுடைய சிறு
 செடியின் குழைவைக் கண்டு கொற்ற
 வனது உள்ளமும் உயிரும் ஒருங்கே
 ஆடத் தொடங்கின.

பாட்டு (இசை வேறு)

அம்பலத்து மங்கையர்கள் அடிபெயர்த்தே ஆடுவதும்
 கொம்பிடத்துக் கூத்தியர்கள் குடமெடுத்தே ஆடுவதும்
 கண்டு கண்டு களிப்படையுங் காவலணாம் பாரிமள்ளன்
 செண்டு முல்லைக் கொடி துவளும் செய்கையது கண்டிரங்கி
 யொட்டென்று தேர்லிறுத்திப் பூமிவினே தாக்குதித்து
 மட்டப் பரியழித்து வாசமுக்கைக் கொடியெடுத்துத்
 தேர்மேலே சேர்த்து வைத்தான் செறித்தினிது வாழியென்று
 பேர்பெற்ற பாரி மன்னன் பெருமனதை என்ன சொல்வேன் !

உரை நடை : தேரினிருந்து அழிந்து விரட்டப் பட்ட
 குதிரைகள், இந்த நற்சிசய்தியைப்பத்தாமே
 முதலில் சென்று தெரிவிக்க வேண்டு
 மென்ற எண்ணமுள்ளவை போல

நாற்காற் பாய்ச்சலில் ஓடிச் சென்று
 ஊரையடைந்தன. தனியாக வந்த குதிரை
 களைப் பார்த்து

பாட்டு

மன்னவரக் காணாநதால் மாநகர மக்களெல்லாம்
 என்னவினை நேர்ந்ததுவோ எங்கனது மன்னவர்க்கு
 வேயடர்ந்த காணகத்தில் வேறுவேறு பக்கமாகப்
 போய்கைந்து தேடிவரப் புறப்படுவோ மென்றுசொல்லி
 குதிரை வந்த தடம் பிடித்துக் குறுகடையும் ஓட்டமுமாய்
 பதறிவந்து கண்டனாம் பாரிவிட்ட தேர்முடியை.
 தேரருகே ஓடிவந்தார் தேர்வேந்தே என்றழைத்தார்
 வாரும் வாரும் என்பதுபோல் வாசமுலில் மேலைசந்து

“பாருமையா என்பரிசை னபந்தமிழோர் பண்பதகன
 தேரளித்தான் பாரி வள்ளல் செறித்தினிதே வாரூகிறேன்”
 என்று சொல்ல வாயிலதால் ஏற்றமுள்ள செய்கையினால்
 நன்றி சொல்லும் பாவனைபோல் நர்த்தனஞ்செய்
 தன்மைகண்டார்

உரை நடை : இவ்வாறு பாரிவிட்டம் பரிசு பெற்ற பெரு
 மகிழ்ச்சியை அடக்க முடியாமல் ஆடிக்
 கொண்டிருந்த முல்லைக்கொடியையும்,
 தேரையும்கண்ட நகர மாந்தர் மன்ன
 வனது கொடைத்திறத்தையுணர்ந்து
 மட்டற்ற மகிழ்ச்சிக் கடலில் வீழ்ந்து
 தத்தளித்து

பாட்டு (இசை வேறு)

முல்லைக்குத் தேரளித்த எங்களரசே-உன்னை
 முக்காலும் போற்றுகிறோம் எங்களரசே

சொல்லுக்கடங்காத எங்களரசே-உன் தன்
 துணையடிகள் போற்றுகிறோம் எங்களரசே
 வன்மைக் கிருப்பிடமே எங்களரசே-உன்னை
 வாயாரப் போற்றுகிறோம் எங்களரசே
 உன்மைக் குறைவிடமே எங்களரசே-உன்
 குள்ளனவும் வாழிய நீ எங்களரசே !

உரை நடை : என்று ஆடிப்பாடிக் களித்தனர். அத்
 தகைய பெரு வள்ளலை அரசனாகப்
 பெற்ற தங்கள் பேற்றினை எண்ணிவியந்
 தனர். உடனே சென்று காவலனைக்
 காணவேண்டுமென்ற ஆசை மேவிட்டது.
 அவனது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி
 அடவிக் குள் சென்று அரசனைத்
 தேடுவராயினர்.

பாட்டு (இசை வேறு)

முல்லைக்குத் தேரளித்த முன்னவளாம் பாசி மன்னன்
 எல்லைவிடாப் பெருமிதத்தால் இன்பநடை போட்டு வந்தான்
 இப்படி வந்தவனை எல்லோரும் சூழ்த்து கொண்டு
 அப்பப்பா உந்தனைப்போல் ஆருயில்கை வைவகத்தே
 மன்னவனும் உணையடைந்து மாட்சியுற்றோம்

நாங்களெல்லாம்

இன்னுமெமக் கென்ன வேண்டும் யாருயில்கை நிகரெமக்கு

உரை நடை : என்று பாராட்டி மன்னவனை ஊருக்கு
 அழைத்துச் சென்றனர். பாசியின்
 கொடைத்திறம் நல்லா பக்கங்களிலும்
 பரவிற்று.

பாட்டு

ஆஹரம் தான் பழுத்தால் அண்டுவரும் பறவை எண்ணம்
கோலிருந்து பறம்புரிக்கும் கூடுகட்டிக் குடியிருக்கும்
பாங்கலும் நாவலரும் பாணர்களும் சுத்தர்களும்
ஆவலுடன் தேடி வந்தார் அள்ளி அள்ளிப் பொருள்

கொடுத்தான்

தேயனக்கும் பறம்புமலை திசை மணக்கொளையையா !
பூ மணக்கும் பரி புகழ் புனி மணக்கொளையையா.

உரை நடை : இவ்வாறு பாரி மன்னன் உலகெலாம்
போற்ற வாழ்ந்து வரும் நாளில்,

3. ஓளவை பறியுண்ட திறம்

பாட்டு (இசை வேறு)

கொல்லிமலை யானுங் கொத்தவனாம்—கொடை
கூடும் அதியமான் என்பவனாம்
மெல்லியல் ஓளவை அவன்சபையில் — மிக
மேன்மை பெருங்கனி செய்திருந்தார்
பாண்டிப் பறம்பின் வளங்கேட்டு — அவர்
பாரியைப் பார்த்திட வேண்டுகென்று
சாண்டிய ஆசையிகத் தூண்ட — அஞ்சி
ஏத்தலைக்கேட்டு விடை வாங்கி

உரை நடை : அதியமனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்ட
ஓளவையார் தகடுரை விட்டுப் புறப்பட்டு,

பாட்டு (இசை வேறு)

காடுமலை கடந்துசென்றார் காணாறு தாண்டுவந்தார்
பாடுகனிப் புலவர் புகழ் பரிசோடு போகக்கண்டார்

செல்லவழி கேட்டலித்தார் திசையறிந்து மேல்நடத்தார்
வல்கொடைப் பாரியுகழ் மனதாரக் கண்டு சென்றார்

(இசை வேறு)

பட்டுப் பீதாம்பரம் கட்டவிழ - நல்ல
பச்சைக்கல் மோதிரங் கண்ணாடிக்
கட்டக் கடுக்கன்மின் விட்டெரிக்க - மண்
மளாடிய கொள்ளிடப்புக் தாள்கூறுங்க
வெட்டு நடைகிட்டு வந்தவரை - ஓளவை
வியந்து பார்த்து மனங்கனிந்து
பட்டியல் கால்வலி தோள்நாமல - அவர்
பறம்புமா நகர் வந்தடைந்தார்
ஊரும்புதிது உளம்புதிது - அங்கே
உள்ள வரும்புதி தென்றாலும்
தேரும் கபிலர் அரண்மனையை - அவர்
தேடி, அகையாமல் போய்ச்சேர்ந்தார்

உரை நடை : பாரியின் உயிர்த் தோழரும் அவைப்
புலவருமான கபிலர், தம்மை வந்தடைந்த
ஓளவையாரைக்கண்டு சூரியனைக்கண்ட
தாமரை போல் முகமலர்ந்து அகங்
கனித்து, முகமன் கூறி வரவேற்று,
விரும்பளித்து உபசரித்தார். வழிநடந்த
களைப்பு நீங்கிய பின்னர், அவரைப்
பாரியின் அவைக்களத்திற்கு அழைத்துச்
சென்றார். அங்கே, ஓளவைப் பெரு
மாட்டியைப் பாரிவேளுக்கு அறிமுகப்
படுத்தத் தொடங்கி

பாட்டு (இசை வேறு)

பாரிமன்னா கேட்டினீர் பாவையிவர் தம்பெருமை
நேரியசீர் அதிகையர்கோன் நெடுஞ்சபையில்

வீற்றிருப்பார்

அதிகையர்கோன் மலைப்பிளவில் அரும்பாடு பட்டெடுத்த
புதியநெல்விக் களிகொணர்ந்து போற்றினிவர்

கைக்கொடுக்க

உண்டு பண் கண்டவராம் உயர்கவிதை செய்பவராம்
பண்டெரிந்தே பாடுவராம் பதம்பெயர்த்தே ஆடுவராம்
முத்தமிழும் சுற்றுணர்ந்த மூதாட்டி ஓளவையிவர்
வித்தகரே உம்முடைய மேம்பாடு கேட்டுவந்தார்

உரை நடை : என்று ஓளவையாரின் பெருமைகளை
எடுத்துக் கூறினார். அதைக்கேட்ட வேள்
பாரி, அளவற்ற ஆனந்தமடைந்து, இருக்
கையை விட்டெழுந்து ஏழடி முன் வந்து,
வணக்கமும் வரவேற்புங் கூறி,

பாட்டு (இசை வேறு)

அடியேனைத் தேடிவந்த அன்புடைய அன்னையே !
படியாளும் மன்னவர்க்குப் பண்பளிக்கும் பெரியவரே !
கண்மணியைப் போன்றவராம் கபிலராம் எந்தனுக்கு
பெண்மணியே கிரொனக்தம் பேருயிரைப் போன்றவரே
செந்தமிழின் இன்கவையைத் தினம்பருகக் கொடுத்தினீர்
பைந்தமிழின், தூக்கவத்தைப் பாரறியத் தந்தினீர்
எம்மகட்டுத் தீந்தமிழை இனிதாக ஊட்டினீர்
தம்முடைய நற்குணங்கள் தாம்படியச் செய்தினீர்
எங்கள்மனங் களிப்புடைய இன்மொழிகள் பேசினீர்
இய்கினிது வாழ்ந்தருப்பீர் எம்முடைய அன்னையே

உரைநடை : என்று, இறைஞ்சி வேண்டினான். ஓளவையாரும் பாரிமக்களுக்குக் கல்வி யறிவூட்டி, அவர்களோடு அளவளாவி அங்கே இருந்தார். மாதங்கள் சில சென்றன. பின்னர் ஓளவையார், தாம் அதிக மாணஞ்சியிடம் “அண்மையில் வருவேன்” என்று சொல்லிவந்த வாக்கை நிறைவேற்றக் கருதி, தகடுர் செல்ல விரும்பினார். சமயமறிந்து தமது விருப்பத்தை மன்னவனிடம் கூறி விடை கேட்க, அவன் ஓளவையாரைப் பிரிய மனமின்றி மறுத்தான். பாரியின் பரிவையும், அதிகமாலின் அன்பையும் அளவிட்டுப் பார்த்தார் ஓளவை. அவரால் ஒரு முடிவிற்கு வர முடியவில்லை. எந்நாளும் அதியமானுக்குத் தாம் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியத்தைக் கருதினார். பாரியோ அவரை அனுப்புவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், ஒருநாள் இரவில் ஒருவருக்குத் தெரியாமல் ஊரை விட்டுச் செல்லத் தீர்மானித்தார் ஓளவையார். தனது தீர்மானப்படியே ஒரு நாள் இரவு எவரிடமும் சொல்லாமல் ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டார். இவ்வாறு, ஓளவையார் இருளையும் பொருட்படுத்தாமல் துணிந்து சென்றதை அயர்ந்த நித்திரையிலிருந்த பாரிவேள் கனவில் கண்டு,

ஒட்டா ஒட்டா சேவகனே-என்று
 உளதிக் கொண்டே எழுந்திருந்தான்
 கள்ளனைப்போல உடைஉடுத்தான்-மிகக்
 கடிதில் ஓளவையையின் தொடர்ந்தான்
 தள்ளாடித் தள்ளாடி முன்னடைந்த-தமிழர்
 நாயினைக் கண்டு மனத்தெளிந்தான்.

உரை நடை : ஓளவையார் முன்னே போய்க் கொண்
 டிருந்ததைக் கண்ட மன்னவன்,
 விரைந்து ஓடிச் சென்று, அவனுக்கு
 முன்னே நின்று கொண்டு அவர் கையில்
 இருந்த மூட்டையைக் கொடுக்கும்படி
 பயமுறுத்திக் கேட்க, ஓளவையார் சிறி
 தும் அஞ்சாமல், சிரித்துக் கொண்டு

வேறு பொருள் இல்லையடா தம்மீ தம்மீ-இது
 வெறுந் துணியின் மூட்டையடா தம்மீ தம்மீ
 கூறுவதும் உண்மையடா தம்மீ தம்மீ-என்றனைக்
 கொல்லாமல் விட்டிட்டா தம்மீ தம்மீ

மடியில் பணமிருந்தால் தம்மீ தம்மீ-இருட்டில்
 வழிநடக்க அஞ்சவேண்டும் தம்மீ தம்மீ
 விடியுமுன்னே விரைந்து தம்மீ தம்மீ-நான்
 வெகுதூரம் போக வேண்டும் தம்மீ தம்மீ !

உரை நடை : என்று கூறினார். பாரி அவர் கூறியதைக்
 கவனிக்காமல் அவர் கையிலிருந்த மூட்
 டையை வெடுக்கென்று பிடுங்கிக்
 கொண்டு, காட்டுக்குள் சென்று மறைந்
 தான். வழிப்பறி செய்தவன் பாரி என்ற
 நியாத ஓளவையார், “நாட்டில் திருடர்

கன் இருப்பது அரசுக்கு இழுக்காகும், இதனை அரசனுக்கு அறிவித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்” என்று அருள் மனம் கொண்டு பறம்பிற்கே திரும்பி வந்து சேர்ந்தார். மறுநாள் காலைபில் பாரியை கண்டார். அவன், நடந்ததொன்றையும் அறியாதவனைப்போல ஓளவை யோடு உரையாடினான். ஆனால் ஓளவையையர் அவனை நோக்கி,

மன்னவனே மன்னவனே வளநாட்டும் கள்ளருண்டோ
என்னவழி மறித்தனரே இந்த வசை ஏனுளக்கு
கொல்லிமலை நாட்டினிலே கள்ளர் புயம் இல்லைஎன்றை
அல்லும் பகலுமவன் தனைவாசல் அடைப்பதில்லை

உரை நடை : என்று குறை கூற, அது கேட்ட பாரியேன்

தாமிந் திறந்தவரே தனிவழியே போனதென்ன ?
சேய்ப்போல நானிருக்க சென்றவனை சொல்லுமம்மா

உரை நடை : என்று மனம் வருந்திக் கேட்டான்.
அதற்கு அந்த அவ்வைப் பெருமாட்டி
தாம் சொல்லாமல் ஊரைவிட்டு ஓடிப்
போக முயன்றது குற்றமாகையால்,
யிருந்த நாணத்துடன் கூறுவாரானார்

தகனே லீட்டுவந்து தங்கிசிட்டேன் பலநாட்கள்
தகவான அதிகையர்கோள் தான்வருந்தும் ஆதலினால்
விடைகேட்ட சன்றனை லீடமாட்டே னென்றுரைத்தாய்

தடையான இருதலையின் கொள்ளியிடத் தர்னிருக்கும்
எறும்பான நான் துணிந்தே இரவெழுந்து செல்வகயிலே
குறும்பான கள்ளம்மதி கூறித்திருப்பி விட்டான்.

உரை நடை : என்று சொல்லி கற்றுணர்ந்த முதிய
வராதலால் தமது குற்றத்தைத் தாமே
ஒப்புக்கொண்டார். அவரது பெரும்
குணத்தைக் கண்ட மன்னவன்,
“தாயே! நடுர்சாமத்தில் நான்
அயர்ந்த நித்திரையில் இருந்தபொழுது
நீர் அவயின்றித் திரும்பித் திரும்பிப்
பார்த்துக்கொண்டு,

போனகையான் களவுகண்டேன் புந்தினரந்தே ஓடிவந்தேன்
ஆனதெல்லாம் நீ நிரீர் அங்கடம் போல் இவ்விடமும்
என்று சொல்லி விதவிதமாய் என்னென்னவோ பரிசளித்து
வின்று விடை தந்தனனாம் நேர்மையுள்ள பாரிமள்ளன்

ஏய்விரு கள்திரும்ப எடுத்தவடி முன்னிருக்க
ஒங்கு புகழ்ப் பாரிவிடம் உள்ளமெல்லாம் பறிகொடுத்து
மெல்கமெல்ல வழிகடந்து மேன்மையுள்ள ஓளவையாரும்
வல்லமை சேர் அதிகையர்கோள் வன்பழிக்கே

போயடைந்தார்

4. பெண் மறுத்த திறம்

உரை நடை : பாரியின் புகழ் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்
தது. அதைக்கண்ட பாண்டியனுக்குப்
பொறாமை மிகுந்தது. ‘ஓளவையார்
முதலாக அருள்பெரும் புலவர்களில்

வரம் பாரி மன்னனையே பாடிச் செல்
 வதையறிந்தான். பாரியின் புகழைக்
 குறைத்தாலொழிய, தன் புகழ் ஓங்க
 வழியில்லை என்று கண்டான்.
 பாரியே சிறந்த வீரன். மலையரணு
 டையவன். அவனோடு போர் புரிந்து
 வெல்ல முடியாது. அன்றிபும் உலகோர்
 பழிப்பர். இதற்கு என்ன வகை செய்
 வது என்று அமைச்சரோடு ஆராய்ந்து,
 பாரியின் மக்களை மணந்து, அவனை
 உறவாடிக் கொடுப்பதே தக்க வழியெ
 னத் துணிந்தான். உடனே பாரியின்
 மக்களைத் தனக்கு மணம் பேசிவரு
 மாறு ஓர் தூதவனைப் பாரிச்சுரத்திற்கு
 அனுப்பினான். சென்ற தூதவன்
 பாரியின் அவைக்களம் புகுந்து அடி
 பணித்து தின்று; பாண்டியனுக்குப்
 பெண் கொடுக்குமாறு கேட்டான்.
 அதைக் கேட்ட பாரிவேள் விவப்புற்று,

வேலிர்குலக் கொழுந்தை விரும்பி மணம்புரிதல்
 ஆளும் முடியரசர்க்கன்று யின்றுமே வழக்கம்
 பற்றுளமும் ஒற்றுமையும் பரந்துவளர்க் திருக்கும்
 மந்றெவரும் கிட்டவர மாட்டார் படைதிரட்டி
 ஆனானும் ஒன்று சொல்வேன் அனனத்திலும் முக்கியமாம்
 பாணாரும் வாய்மகட்டு பார்த்திபர்க் கோவயதார்க்
 பட்டத்தரசி பலர் பார்த்திபர்க்கு இருப்பதினாம்
 இட்டக் கிறத்திபாக என்மகளைக் கொடுக்கலாமோ

என்னிய பெண்மணியை இளைஞனுக்குத் தான்
கொடும்பேன்
மன்னிக்க வேண்டுமென்று மன்னலிடம் சொல்லிவிடு.

உரை: நடை : என்று கூறியதும் தூதவன் வேறொன்
றும் பேசாமலும், மன்னவன் செய்த
மரியாதையை ஏற்றுக் கொள்ளாமலும்
வந்த வழியே திரும்பிச் சென்று, மது
ரையை அடைந்தான். அடைந்தவன்,
தென்னவனின் திருவடி பணிந்து
பாரிவேள் பெண் கொடுக்க மறுத்த
காரணத்தை விரிவாக எடுத்துக் கூறி
னான். அதைக் கேட்ட பாண்டியன்
வெகுண்டு, அவ்வளவு ஆணவமா
அவனுக்கு? தான் ஒரு சிற்றரசன்
என்பதைச் சற்றேனும் நினைக்காமல்
எனக்குப் பெண்தர மறுத்தானா
அவன்! பொறுமைக்கும் ஓர் அள
வுண்டு. எவ்வளவுதான் பொறுப்பது?
என் பொறுமையைச் சோதிக்கிறான்
அவன். தனது நிலைமைக்கு மிஞ்சிய
காரியங்களைச் செய்கிறான்.

கண்டவர்க் கெல்லாம் கொடை கொடுத்தான்
கபிலர் தாமையும் வைத்துக் கொண்டான்
நின்றவர்க் கெல்லாம் நிறல் அளித்தான்
நிகர் ஒருவரும் இல்லை என்றான்.
என்புகழ் தன்புகழாகிக் கொண்டான்
இவனுக் கென்னடா ஒவ்வளவு
என்னை எனரும் மதிப்பில்லை
இத்தனையும் இவனா னைக்க

பெண்ணைக் கொடுக்கவும் மாட்டானாம்
 பேடிச் சிழுவனாம் நானிவற்கு
 கண்ணைப் பிடுங்கிக்கை காணொடித்துக்
 கண்டதுண்டமாய் வெட்ட வேண்டும்.

உரை நடை : என்று கோபக் கொதிப்பால், பலப்பல
 கூறி எப்படியாவது பாரியைக் கொண்டு
 ஒழிக்க வேண்டுமென்று உறுதிகொண்டு
 படை திரட்டினான். சேரனை
 யும், சோழனையும் துணை சேர்த்துக்
 கொண்டான். மூவேந்தரது படைகளும்
 பறம்பு தோக்கிப் புறப்பட்டன.

தோட்டி தோமரம் வளொடுத்து-யினத்
 துவசங் காற்றில் அலைந்தாட
 நடடி கேடயம் விலிளெடுத்து நல்ல
 எறிவான் குத்துவான் கோளெடுத்து

குந்தங் குலிசங்கர் வேளெடுத்து-கதை
 குட்டைத் தடியும் வளை தடியும்
 சந்தக் சமுதாடு பிச்சவாவும் கொண்டு
 சாகரம் போத்படை சென்றதுவே.

5. போர்த்திரம்

உரை நடை : மூவேந்தரது படைகளும் திரண்டு வரக்
 கண்ட, பறம்பு நாட்டு வீரர்கள், தம்
 கள் வலிமையைக் காட்ட வாய்ப்புக்
 கிடைத்ததை எண்ணித் தோள்கள்
 பூரிப்படைய,

பாண்டிப் படைவருது தாண்டவக்கோளே—மீசை
 படபடத்து நிற்குதடா தாண்டவக்கோளே
 சோழன் படைவருது தாண்டவக்கோளே—கையில்
 துறுதுறுப்பு ஏறுதடா தாண்டவக்கோளே
 சேரன் படைவருது தாண்டவக்கோளே—தோள்கள்
 தினவெடுத்து நிற்குதடா தாண்டவக்கோளே
 போர்புரிய வேண்டுமென்று தாண்டவக்கோளே

—நாங்கள்

பூசைபோட்டோம் கினைநிருக்கா தாண்டவக்

கோளே

உரை நடை : என்று ஆடிப்பாடி ஓடிச்சென்று பாரிக்
 குத் தெரிவித்தனர். அவனுக்கு அடங்
 காக் கோபம் பொங்கிற்று. உடனே
 படை திரட்டுமாறு கட்டளையிட்டான்.
 ஆனால், அருகிலிருந்த கபிலர், பாரி
 யைச் சாத்தப் படுத்தி,

பொறுக்கணுகையா பொறுக்கணும்

போர்புரிவதைத் தவிர்க்கணும்

ஒறுக்கணும் பகை ஒடுக்கணும்

ஊர்நலத்தையும் மதிக்கணும்

எதிரிதம் படையோ பெரிவது

இருக்கும் நம்படையோ சிறியது

உதிரிப்படையும் பின்னாலே

உதவி வந்திடில் என்னாகும்

கோட்டைக் கதவை நாமடைத்துக்

கொண்டிருப்பதே ஏற்புடைத்து

காட்ட ரிசிப் காக்ககளியும்

கட்டிக்கி முக்கொடு மாங்களியும்

வேண்டு மட்டிலும் நம்மகையில்

விளையுங் கவலை இல்லை இல்லை

மூண்டு வந்தபெ ரும்படையும்

முற்றி வின்றாக கைப்படையும்.

உரை நடை : என்று கூறினார். மன்னவனும், அதற்கிசைந்து கோட்டையைக் காவல் செய்து உள்ளே இருந்தான். பகைவர் பறம்பு மலையைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். முற்றுகை நீடித்தது. உணவுப் பொருள்கள் வெளியிலிருந்து உள்ளே வர இயலாமல் போயினும், நகர மக்கள் தேனும், தினையும் பலாக்கனியும், மூங்கிலரிசியும் உண்டு கலக்கமற்றிருந்தனர். கபிலரும் சும்மா இருந்திலர். கிளிகளையும், மற்றுஞ் சிலவகைப் பறவைகளையும், புறாக்களையும் நன்கு பழக்கிக் கோட்டைக்கு வெளியே அனுப்பித் தானியங்களைச் சேகரித்து வரச் செய்தனர்.

உயர்ப் பறந்திடும் ஆண்குருவி அதை
 ஒட்டிப் பறந்திடும் பெண்குருவி
 வயலில் விளைந்துள்ள நெற்கதிரைக் கொத்தி
 வாயினில் கொண்டுவந்தே சேர்க்கும்
 தூற்றுக்கணக்காள விள்ளை புறாகையா
 சொடிதிற் சென்று விரைவாக
 சேற்றுக்குத் தக்க பலவகைத் தானியம்
 தொகுத்துக் கொண்டு வந்தே சேர்க்கும்

உரை நடை : இவ்வாறு உணவுக்குத் தட்டின்று, படைகளும் நகர மாந்தரும் கோட்டைக்குள் இருந்தனர். மாதங்கள் பல கடந்தன. கோட்டையை முற்றுகை யிட்டிருந்த மூவேந்திரகு படைகள்,

பசியாலும், நோயாலும் துன்புற்று
வாடி மெலித்தன. பகைவரின் சேர்வு
கண்ட பாரிவீரன், அதுவே தக்க
சமயமென்றுணர்ந்து,

வீரப்படைபுடன் முன்னேறிச் சென்று
வெற்றிப்படைவோ டெதிர்மோதி
கோரப் போர்புரிந்து கொக்கரித்தான் அந்த
கூலிப்படைபு மெதிர்தாக்க

பாரிப்படைத்தலை வீரர்கன்பாய்க் தெதிர்ப்
பட்டவர் யாரையும் விட்டடாமல்
சேரி பெருவிட வெட்டத் தலைகூடும்
சொத்துச் சொத்தென்று கீழ்விழ்த்தனவே

பாணையைக் குத்திக்கை வேலொடிய நெஞ்சிக்
ஏறிவிருந்த தோர்வேல் பீடுங்வி
காளப்புலிபெனக் காட்சிதந்தானொரு
கட்டினங்காளை கதித்தெழுந்தே

உள்ளங் கிளர்ந்த மகனொருவன் அம்பு
உடம்பு முற்றிலும் மொய்த்திருக்க
முள்ளம் பன்றியோகை காட்சிதந்தா னெங்கள்
முள்ளைத் தபிழ்விஏ மாணியிது காள் !

உரை தடை : பாரி பக்கத்துப் படைவீரர் பலர் வீரப்
போர்புரிந்து விழுடன் திரிந்தனர்.
வேறுபலர் வீரசொர்க்கம் புகுந்தனர்.

தேர்புரவி யானைகளும் தீரமுள்ள வீரர்களும்
கேர்வின்று போர்புரிந்து நீணிலத்தில் வீழ்த்தழியக்
கண்டுமனந் துடிதுடித்துக் கன்னெருப்புப் பொறியிதற
முண்டுவெழும் போர்க்குதிரை முன்செறுத்திப் பாரி மன்னன்

அண்டவந்த வீரரெல்லாம் அலறிப் புறங்கொடுக்க
 மண்டவந்த சூரரெல்லாம் மல்லந்து விழ்ந்திறக்க
 வீச்சுக்கு ஏழுதலை மேதினியிலே யுருள
 ழுச்சுக்கு முப்பதுபேர் மொத்துமொத்து என்றுவிழ
 வானெடுத்துச் சுற்றியங்கே வன்புருந்து போத்திரந்தான்
 கோளரிபோல் வீறடைந்து கொக்கரித்துச் சாரிவந்தான்

உரை நடை : இவ்வாறாகப் பாரிவேள் வீரப் போர்
 புரிவதையுங்கள்கண்ட சேர சோழ பாண்டி-
 யர், பதை பதைத்துத் தங்களது தேர்
 களை முன்னே செலுத்தி விரைந்து
 வந்து, பாரியை வளைத்துக் கொண்டு
 போர் புரிவாராயினர். அப்போது, பாரி
 வேள், சீறியெழுந்து, தேரில் ஏறிக்
 கொண்டு மூவேந்தரைப் பார்த்து,

வாருங்கள் வீரர்களே வாய்விச்சுக் காரர்களே
 பாருங்கள் எந்திதந்தை பயமிருந்தால் போய்விடுங்கள்
 வெத்து வேட்டுக்காரர்களே வில்லெடுத்தே அம்பு விட்டால்
 பத்துதுறு தலையறுந்து பளங்காகையப் போலுருகும்

என்று சொல்லி அம்புகளை எத்திசையும் எய்துவிட்டான்
 ஒன்றிவந்த பகையரசர் ஒன்று பத்தாய்ச் சார்தொடுக்க
 அந்தகணக்குக் தக்கபல அதிதிரங்கள் கேர்செலுத்தி
 வித்தார மாய்விரந்து வேறுசில பாணங்களை

பகையேத்தர் மேற்செலுத்தப் பாண்டியனுக்கு சேரலனுக்
 வகையாள வில்லொடிந்து வன்மரம்போல் விந்துவிட்டார்
 காணாறுந்து வானொடிந்து நந்தேரும் போய்ச்சிதைந்து
 சாணையு குன்றிவிட்டான் தார்ச்சோழ மன்னவனும

யிஞ்சிசின்ற வீரரெல்லாம் விழுந்ததத்தே ஓடிவிட்டார்
 பஞ்சாயம் பறந்தனவே பகைப்படைகள் அத்தனையும்
 பார்த்துநகை பூத்தனனாம் பன்புடைய பறம்பரசன்
 உர்த்துமகிழ் கொண்டனனாம் கொண்டக்கரத்துப்

பாரிமன்னன்

பறம்புக் குடி பிடிக்கப் படையெடுத்து வந்தவர்கள்
 திறமும்செயலு மின்றிச் சிறையாக்கப் பட்டனரே
 கைவினங்கும் கால்கிலங்கும் காவலர்க்கும் பூட்டுவித்து
 ஓய்வரச மாய்த்திருந்தி ஊரடைந்தான் பாரிவள்ளல்

உரை நடை . மறுநாள் பறம்பு நகரில் பேரவை
 கூடிற்று. சிறையாக்கப்பட்ட சேர சோழ
 பாண்டியர் கைகளில் விலங்கிடப்பட்டுத்
 தலை குனிந்து நின்றனர். அப்பொழுது
 பாரியின் பக்கத்தில் சரியாசனத்தில்
 வீற்றிருந்த புலவர் பெருமானாகிய கபி
 லர், மூவேந்தரையும் நோக்கி, 'ஐயா!
 முடிதாக்கிப் படியானும் மூவேந்தரே,
 பாரியைப் பகைவராகக் கருதவேண்
 டாம்; அவர், நல்லார்க்கு தண்பர்
 பொல்லார்க்குப் புலி,

படையெடுக்குஞ் சைலைப்புப் பாரியிடஞ் செல்வது
 கொண்டமனத்து வள்ளலிடம் குறும்புத்தனம் கில்லாது
 தண்டெடுத்து வந்தவர்கள் தலைபுடனே மினார்கள்
 அண்டிவந்து நின்றவரை ஆதரிக்கும் வேன்பாரி
 அறவழியே சென்றவர்கள் அழித்ததில்லை எப்போதும்
 மறவழியே சென்றவர்கள் வாழ்ந்ததில்லை எக்காளும்

உரை நடை : ஆகையால், வீணை பகைமை கொள்ள வேண்டாம். உங்களுக்கு இந்தப் பறம்பு நாட்டைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் மென்ற வீசுப்பயிருந்தால் நான் சொல்லுகிறபடி செய்யுங்கள்.

மன்னவரே மன்னவரே மாறுபட்ட தென்னவரே
என்னவழி செய்வதென்றே ஏங்கி சிற்றும் மன்னவரே
பாவராய் கீர்திரும்பி பாரிபுகழ் பாடிவந்தால்
காவல்பெறும் ஊரிதுவும் கருதுகின்ற பல்பொருளும்
தன்னுடனே என்னையுமே தானயிடும் பாரிமன்னன்
அன்னதன்றி முன்னிவந்தால் ஆனகதி கீரநிலிர்

உரை நடை : என்று இழித்தும் பழித்தும் கூறினார்.
அது கேட்ட மூவேந்தரும், மாணியழந்து
வாய்திறவாமல் வானாநின்றனர். இந்த
அவல நிலையைக் கண்ட பாரிவள்ளல்,

நஞ்சொளித்துப் படமெடுக்கும் கல்பாம்புக் குட்டிகளே
வஞ்சகமாய்ப் பகையெடுத்து வலிமிழந்த மன்னர்களே
என்னையுங்கள் பகைவனென்றே இளிக்கருத
வேண்டாமையா
மன்னிய் பளித்துவிட்டேன் மயங்காமல் போய்வருவீர்

செந்தமிழ்த்தாய் பெற்றெடுத்த செல்வக்குழந்தைகள் நாம்
பந்தமுள்ள சோதரராய் பார்புகழ் வாழ்ந்திருப்போம்
நன்றுபுரிந் தேயினிமேல் நாடாள வேண்டுமையா
என்று சொல்லி வேந்தர்களை இன்முகத்தோடனுப்பி
கவத்தான்.

6. சூழ்ச்சித் திறம்

உரை நடை : விடுதலையடைந்த வேந்தர்கள் விரைந்து சென்று தங்கள் படைகளிருந்த பாடி வீட்டை அடைந்தனர். கபிலரும் பாரியுங் கூறிய அறிவுரை அவர்களுக்கு இகழூரையாகவே தோன்றிற்று அதனால், ஆத்திரமும் பொறாமையுங் கொண்டு பாரியைக் கொல்லாமல் திரும்புவதில்லை யெனத் தீர்மானித்து, கபிலர் சொன்ன வழியைக் கையாளத் துணிந்தனர். உடனே மூன்று படைத்தலைவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, புலவர்களைப்போல வேடமணிவித்துப் பாரியிடம் அணுபிணர். சென்ற பெய் வேடப் புலவர்கள் பாரிவேந்தின் பேரவையடைந்து, பணித்து நின்று யாசித்தனர். கேட்போருக்கு இல்லை என்னாத பாரிவேள் மனமிரங்கி,

தோளுக்குருங்கி முகம்வாடி என்புந்
தோலுமாய் வந்த புலவிரே
கேளும் உமக்கு விருப்பாள பொருள்
கேளும் கேளும் மனங்கூசாமல்

என்னுயிர் வேண்டினும் சந்திடுவேள்
எப்பொருள் வேண்டினும் தந்திடுவேள்
மன்னும் மகையும் இம்மண்டல முற்றிலும்
வழங்குமென்றாலும் பிள்ளைடயேள்.

உரை நடை : என்று வள்ளல் உறுதியாகக் கூறினன்.
இந்த வாய்ப்பையே எதிர்பார்த்திருந்த
வஞ்சகப் பதவிகள், தருக்குற்றத் தலை
நிமிர்ந்து.

பொன்னுந்து கிலும்புனைமகளும் இன்னும்
என்ன கொடுத்தாலும் வேண்டாமையா
உன்னுயிர் தன்னைய என்னிவந்தோமதை
உரைத்த சொற்படி தந்திடுவீர்.

உரை நடை : என்று மனம் கலங்காமல் கேட்டனர்,
அந்த மாபாதகர். அச்சுடுசொல் அங்
கிருந்தோர் காதுகளில் விழுந்த மாத்தி
ரத்தில்,

வஞ்சகர் கேட்ட பரிசுவே அங்கு
வந்தவர் கன்னம் வெளியாக
விஞ்சிய வீரர் உரையிடைத் தொங்குவான்
யின்னி எறிந்தன வில்லெனியே

உரை நடை : வான்கள் ஒளி வீசக்கண்ட வள்ளல்,
திடுக்கிட்டெழுந்து, கையமர் த்தி
"வீரர்கள்! வான்களை உரைகளில்
போடுங்கள். வந்தவர் நம்மவர். இவர்
கள் வஞ்சகரேனும் நான் சொன்ன
சொல் தவறி நடத்தல் கூடாது. என்
னுயிர் உங்களுக்கே சொந்தமென்றா
லும் உரிமை நோக்கி அதனை, இவர்
களுக்கு முன்னமே கொடுத்துவிட்
டேன். மன்னிக்க வேண்டும். இத

னால உங்களுக்கும், உங்கள் நாட்டிற்கும், பறம்பு மலை ஓங்கி நிற்பதுபோல; நிலைத்த புகழோங்கும்” என்று ஆறு தல் கூறிக் கோபமாற்றினான். பின்னர் போலீப் புலவர்களைப் பார்த்து,

நாயும் விரும்பாத இவ்வுடலை நாடுகிறீர்
ஆய உடலிலுவும் பயனாகில் அத்தகைய
பேரே எவரடைவார் பெருமையையே காணடைந்தேன்
வேறே எதுபெறிலும் இதுபோல் மென்மையுண்டோ
இள்ளே வருகின்றேன் புறப்படுங்கள் என்றுரைத்து
முள்ளே எழுந்தளனாம் முடியாய்ப் புகழுடையான்.

உரை நடை : உடனே அந்த வஞ்சகர்கள் பாரியைக் கூட்டிக்கொண்டு வெளியேறினர். அப்போது கபில பெருமான் வேடிக்கையாகத் தாம் கூறிய வழியையே, பகைவர்கள் பின்பற்றிப் பாரியை அகப்படுத்திச் செல்வதை அறிந்து அடக்க முடியாத வருத்தத்தோடு, பாரியைப் பின்பின்தொடர்ந்தார். குடிமக்களும், அவர் பிள்ளை போலினர். ஆனால் மன்னவன் தக்க காரணங்கூறிக் கபிலரைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டான். மக்களும் பின் தங்கினர். போலீப் புலவர்கள் பாரியை அழைத்துச் சென்று மூவேந்தர் முன் நிறுத்தினர். பாரி அவர்களை நோக்கி, “ஐயன்மீர்! இத்தத் தந்திரம் எதற்கு? நீங்களே தேரிக்

வந்திருக்கலாமே ! இரப்போர்க்கு இல்லை என்னாது கொடுப்பவன் பாரி என்பதை நீங்கள் இன்னும் அறிந்து கொள்ள வில்லையா ? உயிரைப் பெரிதாக மதிப்பவன் நானல்லன், வேந்தர்களை !

என்னுயிரே வேண்டுமென்றால் இன்றே கொடுத்திடுவேன் மன்னவரே கொள்ளுமென்று வாளெடுத்துத் தன் தலையைத் துண்டித்து வீழ்த்தினனாம் தூயகுணப் பாரிமன்னன் அளகடையிலே இருந்தவர்கள் எல்லோரும் அதிசயித்தார்.

உரை நடை : பாரி இறந்த செய்தி ஒரு நொடிப் பொழுதில் ஊரெல்லாம் பரவிற்று.

மன்னவனார் மாண்டசெய்தி மாநகர்க்கே எட்டியதும் நன்னகர மக்கெல்லாம் கங்குலுவித் துன்பமுற்றார் கோரமொழி ஒர்செய்யில் கொண்டதுமோர் காதுவழி பாரியின்மா தேனியுயிர் பறந்ததுவாம் மன்னனிடம். சங்கவையும் அங்கவையும் தாவிழந்த கன்றுகளாய் பொய்கிமனம் விம்மி விம்மிப் பூயினிலே வீழ்த்தழுதார். ஐயப்போ என்னசெய்வோம் ஆருமற்ற பாரியானோம் உய்யவழி ஏதெனக்கு உம்முடனே யாம் வருவோம். அப்பாவோ என்ன செய்வோம் அம்மாவோ என்ன

செய்வோம்

இப்பாவி மாபிலத்தில் இனியிருக்க மாட்டமம்மா

உரை நடை : என்று பாரிமக்களான அங்கவையும் சங்கவையும் அவறி அழுதனர். வஞ்சகரால் ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்லப் பட்ட பொழுது, பின் தொடர்ந்து சென்றதன்னை, பாரிவேள், “நில்”

என்று கூறி நிறுத்திய கருத்தை உணர்ந்தார் கபிலர்.

மன்னனின் பெண் மக்களுக்கு வேறு தக்க உதவி இல்லாததையும், அந்த நிலையில் அவர்கள் பறம்பில் இருப்பது தவறு என்பதையும், அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு தம்மையே சார்ந்தது என்பதையும் தன் குணர்ந்த கபிலர்,

பண்பிற் சிறந்துயர்ந்த பாரிமகள் இருவரையும்
நன்னிக் கவிந்துரைகள் நாவறகும் கன்வியம்பி
தந்தைபோல் நானிருக்கத் தயங்கிவருக்துவதேள்
சிந்தைதெனிக் தெழுங்கள் செவ்வியரே என்றழைத்து
காட்டுவழியாய் நடந்து கா தம் பகைடந்து
சட்டுபொருள் அத்தனையும் இவர்களுக்கும் சீதளமாய்
தந்தே அவர்களுடன் தமக்கரிய நண்பனிடம்
வந்தே அடைக்கலமாய் வனிதையரைத் தாம்விடுத்து
அன்பான பாரியினை அடைந்து விடத்துணிக்து
முன்பான வெய்கனலில் மூழ்கிப் புகழடைந்தார்

7. திருமணத் திரும்

உரை கூட : பாரிவஞ்சனையால் கொல்லப்பட்டதையும், மணவினை காணவும் விரும்பாமல் கபிலர் தீப்பாய்ந்து இறந்ததையும் கேள்வியுற்ற ஒளவைப் பிராட்டியார், பாரி மகளிரைக் காண விரும்பிப் பல விடங்களிலும் தேடியலைந்து, திருக்கோவலூர் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே பார்ப்பா ரகத்திலிருந்த பாரி மக்களைக்

கண்டார். தம்மைத் தேடிவந்த
ஒளவையாரை அப் பெண்மணிகள்
அன்போடு வரவேற்று அழகியதொரு
நீலச் சிற்றாடையைப் பரிசிலாகத்
தந்தனர். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட
ஒளவையார்,

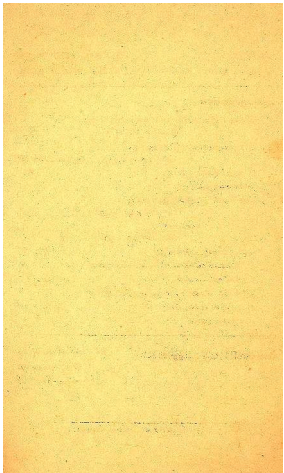
பாரி பறித்து விட்ட பழந்துணியும் பழையதூர்க்
காரி உவந்துளித்த கண்ணக்கோலும் முன்பொருகன்
வாராய் என்சேரன் மகிழ்த்தறந்த வாசகமும்
நேராமே இச்சிறிய நீலாடைக் கொன்றுரைத்து

உரை நடை : அப்பெண்மணிகள் இருவரையும்
காண்போய் வள்ளல்களில் ஒருவனான
திருவள்ளுவரின் திருமுடிக்காரியின் மைந்
தாக்கிரகிய தெய்விகனுக்கும், திருக்
கின்னணுக்கும் மணஞ்செய்து வைத்து
வாழ்வளித்தார்.

வாழ்த்து

பொங்குக மங்களர் தங்குக எங்கனும்
பொருளுங் கலியும் வாழியவே
இங்கிதச் செந்தமிழ்ச் செல்வமும் வன்மையும்
என்றென்றும் வாழிய வாழியவே

பாரிவின் மாக்காளை கேட்பவர் வாழ்க
பள்ளியும் பின்னைகள் தாம் வாழ்க
சரிய தாய்க்குலம் வாழியவே இந்து
தேசத்து மக்களெல்லாம் வாழ்க.

செல்வி

பதிப்பகம்

புத்தகங்கள்

படிக்கப் பயன் தரும்

பயிலச் சுவை தரும்

புதிய புத்தகங்கள்

ஐயர்ஷர் இயற்றிய நாடகக் காப்பியங்கள்
தமிழில் :

அரதமாவை (இரத்னாவணி)
பண்டித மு. முத்து வேங்கடாசலம்

பிரியதர்சிகை ..

நாகானந்தம் ..

அம்பிகை அழகின் அலைகள் ..
(செனத்தர்ய வஹரி)

சிவானந்த அலைகள் ..
(சிவானந்த வஹரி)

உயிரூட்டும் தண்ணீர் வல்லி சிவம்

ஊருக்கெல்லாம் ஒரே விளக்கு கவிஞர் கோ. பெ. நா

கீதாஞ்சலி — தாகூர் — V. R.M. செட்டியார்

தாகூரின் கவிதை, சிறுகதை, நாடகம் ..

விஞ்ஞான வேடிக்கைகள் ஆழி. வே. இராமசாமி

ஏழைப் பெண் ..

செல்வி பதிப்பகம்

புத்தகம் வெளியீடுவோர்

விற்பகையாளர்

காரைக்குடி-623 001